

Šiame numeryje skaitykite:

2 psl.

Galiūno valdose

3 psl.

Šventėje pasidžiaugta 2014–ųjų metų bendrovės laimėjimais ir įvertinti geriausi darbuotojai

Dėl 2 procentų pajamų mokesčio sumos

4-6 psl.

Jiems sausis – neeilinių gimtadienių mėnuo

2014 m. IV ketvirčio geriausiai ūkininkai pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes:

7 psl.

Už pieninę karvę – 77 Eur susietosios paramos

Lukšių ŽŪB eksperimentavo ir paguldė karves ant čiužinių

Tiesioginės išmokos pasiekia greičiau

8 psl.

„Žemaitijos pieno“ valdyba sveikina

Kūrybingi ūkininkai

Net keturi gaminiai įvertinti aukso medaliais

Kasmečiame konkurse „Lietuvos metų gaminy“ šalies įmonių produkcijai ir paslaugoms šiemet skirti 93 aukso ir 5 sidabro medaliai.

Džiugu, kad šiame konkurse aukso medaliais įvertinti net keturi „Žemaitijos pieno“ gaminiai. Tai glaistytas varškės sūrelis „Magija“ su kondensuoto pieno įdaru, šviežias sūris „Magija“ su vanile, „Žemaitijos“ pusriebė varškė ir ekologiškas jogurtas „Dobilas“ su imbieru ir citrina.

Lietuvos Respublikos Ministras Pirmininkas Algirdas Butkevičius ir Lietuvos pramoninių

nininkų konfederacijos prezidentas Robertas Dargis „Lietuvos metų gaminy 2014“ apdovanojimus įteikė „Žemaitijos pieno“ įmonės atstovams – produktų kategorijos/brendo pardavimų ir rinkodaros vadovei Jolitai Gedgaudienei ir pardavimų ir rinkodaros vadovui Vytautui Oleškevičiui.

(Nukelta į 3 psl.)

Premjeras Algirdas Butkevičius ir Lietuvos pramoninių konfederacijos prezidentas Robertas Dargis „Lietuvos metų gaminy 2014“ apdovanojimus įteikė „Žemaitijos pieno“ įmonės atstovams – Jolitai Gedgaudienei ir Vytautui Oleškevičiui.

SVEIKINAME

geriausius gruodžio mėnesio ūkininkus pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes

Pirmoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Steponas Marčinauskas – Stumbrių k., Rietavo sen., Plungės r.

Antroje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Skaidrūnas Andriekus – Natkiškių k., Natkiškių sen., Pagėgių sav.

Trečioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Petras Bagavičius – Vėžininkų k., Vilkyškių sen., Pagėgių sav.

Ketvirtoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Vaclovas Dromantas – Miestalių k., Saugų sen., Šilutės r.

Penktoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Vaidotas Kiniulis – Struikų k., Šilalės r.

Geriausio ekologiško pieno gamintojas

Andrius Domarkas – Pasvaigės k., Degaičių sen., Telšių r.

Ūkio šeimininkė – tarp geriausių melžėjų

Laima ir Aurimas Navickai vienas kitą pažįsta nuo penktos klasės, kai mokėsi tuometėje Pakalniškių pagrindinėje mokykloje. Tada nė vienas iš jų net sapne neprisapnavo, kad kažkada teks sujungti likimus.

Algirdas Dačkevičius

Dabar darbšti šeima įsikūrusi Rad-

viliškio rajono Veliakiemio kaime ir augina trejetą atžalų. Barbora – jau šešiolikametė, o trylikametis Matas sukasi kaip vijurkas. Vi-

Mama su dukrele Morta varto jai Krikšto proga tėvėlių specialiai išleistą ir padovanotą knygutę.

sur spėja: ir mamai pagelbėti, ir tėčiui. Mažiausiai rūpesčių turi trejų metų Morta. Ji žaidžia su žaisliukais, įdomu su mama ir knygutę pavartyti, kurią specialiai Krikšto proga mažylei išleido ir padovanojo tėveliai. Tikrai originali dovana, kurios vertė laikui bėgant tik didės ir mergaitei primins jos nerūpestingą vaikystę.

Šeima įsikūrusi erdviame name su jaukia virtuve, kurios viena siena mena senąjį pastatą. Mat Navickai pirkė senutėlį namą, statytą gal 1930-aisiais metais ir jį rekonstravo. Akyla šeimininkė menininkės žvilgsniu greitai įvertino, kad nevalia ardyti galingų šimtmečių sienojų. Dabar po restauracijos jie tapo bene įspūdingiausia virtuvės interjero dalimi.

Nors šeimininkei ūkyje darbų niekuomet netrūksta, namuose ant stalo garuoja pačios iškepta duona, o be pamėgto šokoladinio pyrago vaikai neįsivaizduotų savo kasdienybės.

(Nukelta į 2 psl.)

Ūkio šeimininkė — tarp geriausių melžėjų

(Atkelta iš 1 psl.)

Gražus ir jaukus gyvenimas susikurtas tik atkakliu darbu. Juk pati pradžių pradžia stoji nuo dviejų karvučių, vėliau atsirado keturios, šešios... Banda vis didėjo. Navickai iš bendrovės nusipirko dvi fermas. „Plikos sienos tebuvo, todėl reikėjo iš banko paskolą imtis ir viską naujai įsirengti“, — prisimena Laima. Su vy-

ru darbuosi neskaiciuodami valandų. Laima niekuomet nebuvo baltarankė. Pati melžia karves. Net melžėjų varžytuvėse dalyvauja. Ir visada — tarp pirmūnių. Yra pelnusi pirmą, antrą ir trečią vietas.

Mamos dešinioji ranka — Matas. Jis mamai ne tik fermoje melžiant karves talkina, bet ir kartu su ja vyksta į melžėjų varžytuves.

O ir karvutės yra mylimos. Visos su vardais. Norint nesusimaišyti, pašaukiant kartais reikia ir į žymeklį ausyse žvilgtelėti. Banda — holšteinizuota. Ji papildoma savomis telyčaitėmis. Pien davės kontroliuojamos, todėl ir pieno kokybiniai rodikliai geri, o bandą prižiūri puikus veterinarijos gydytojas Audronis Jegnoras.

„Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Aldona Krikščionienė patenkinta sėkmingai ūkininkaujantais Navickais. Jie kviečiami į ūkininkų šventes Klaipeidoje, kur susirenka lojaliosi „Žemaitijos pieno“ bendrovės ūkininkai. Navickų pieno ūkis 2011 metais įvertintas nominacija už geriausią pieno kokybę.

Pernai Navickų ūkis pelnė nominaciją „Pažangiausias metų ūkis“.

nei gerų pašarų priruoši, nei grūdinių kultūrų turėsi. Traktorių varuoti sugeba visa Navickų šeimyna, žinoma, išskyrus mažylę. Ūkininkai dalyvavo europinėse paramos programose, tačiau nauja technika, ypač traktorius, labai praverstų.

Savaitgaliais Aurimas mėgsta pamedžioti. Nuo jo neatsilieka ir sūnus Matas. Jis — puikus varovas.

Apsilankiusieji Navickų sodyboje pajunta tą gyvenimo džiaugsmą ir rūpestį, kuriuo būna apgaubtos tikros tvirtos šeimos, branginančios vienas kitą ir suprantančios iš žvilgsnio.

Melžėjų varžytuvėse su sūnumi Matu.

Po renovacijos neatpažįstamai pasikeitė gyvenamasis pastatas.

O praėjusiais metais Radviliškio rajono ūkininkų pagerbimo šventėje Laima ir Aurimas buvo nustebinti, kai jiems įteikė „Pažangiausio metų ūkio“ nominaciją. „Tikrai nesitikėjome, nes jaučiamės pamaloninti su avansu“, — šypsodamasi kalbėjo Laima.

Gerą dešimtmetį ūkininkai bendradarbiauja su žemaičių bendrove ir yra patenkinti abipuse partneryste. Už aukštą pieno kokybę bendrovė paskatina mokėdama priedą. Sutuoktiniui didžiausias rūpestis — prie technikos. Juk ji turi dirbti nepriekaištingai, kitaip

Laima ir Aurimas Navickai Turkijoje.

Matas su tėvu prie medžioklės laimikio.

Galiūno valdose

Keturiasdešimtmetį atšventęs Arūnas Bušniauskas iš Pagėgių savivaldybės Natkiškių — ne tik darbštus ir sumanus ūkininkas, bet ir praityje galiūnų varžytuvėse gerais rezultatais garsėjęs sportininkas.

Arūno žmona Nida pagal profesiją — siuvėja, tačiau, pradėjus vyrui ūkininkauti, melžia karvutes, jas labai myli. Visos piendavės turi vardus ir pašauktos klauso šeimininkės.

Ūkininkas nuo pat pienininkystės ūkio įkūrimo pradžios pienu tiekia „Žemaitijos pieno“ bendrovei ir yra patenkintas dalykišku bei sąžiningu bendradarbiavimu su žemaičių įmone.

Pasak Arūno, 2014-iejį buvo geresni už 2013-uosius, nes ūkis plėtėsi, padaugėjo gyvulių.

Visą buhalterinę apskaitą rūpestingai tvarko Nidos mama Marytė. Jai tai nėra sunku, nes dar kolūkių gyvavimo laikais dirbo buhalterijoje. Ūkininkas dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose, Ūkio valdų modernizavimo programos trijuose etapuose, šiuo metu dalyvauja ketvirtajame. Įsigijo būtiniausios technikos. Žinoma, reikėjo ir savo lėšų, ypač tvartui ir mėšlėdei statyti. Nepigiai at-

siėjo ir galingi traktoriai. Tad be bankų paskolų niekaip neišsiverčiama.

Sutuoktiniai augina dukrą Gretą, kuri lanko 12 klasę, o sūnus Armandas dar antroklas. Netruks prabėgti laikas ir užaugs pagalbininkas prie ūkio.

Arūnas, vasarą samdydamas talkininkus, pasiruošia kokybiškų pašarų, todėl ir sutuoktinių prižiūrimos bandos pieno kokybė gera. Už tai „Žemaitijos pieno“ bendrovė moka priedą.

Lietuvos juodmargių bandą laikantys ūkininkai ją papildoma savomis telyčaitėmis. Vasarą gano ir melžia ganyklose, o žiemą piendavės patogiai jaučiasi fermoje, kadangi yra palaidos ir palankiam orui esant gali išėiti į lauką pasivaikščioti.

„Džiugu, kad ūkininkas domisi naujovėmis, vyksta į įvairius seminarus, taip pat priklauso Pagėgių ūkininkų sąjungai. Visa tai leidžia jam sumaniau šeimininkauti

savo ūkyje“, — džiaugėsi veikliu ir darbščiu natkaiškiu „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Karolina Gečaitė.

Ūkis yra dalyvavęs konkurse „Metų ūkis“, kur 2010 metais pelnė geriausiojo ūkio nominaciją. Minint Tarptautinius šeimos metus, Arūną ir Nidą pasveikino Seimo pirmininko pavaduotojas Kęstas Komskis, be to, Natkiškių Zosės Petraitienės pagrindinė mokykla suteikė jiems „Metų tėvų“ nominaciją.

Bušniauskai yra bendruomeniški žmonės ir niekuomet neatsisako pagelbėti savo kaimo bendruomenei organizuojant įvairiau-

sus renginius.

Prakalbus apie sportą, plačiapetis ūkininkas prisimena dalyvavęs ne vienoje galiūnų varžytuvėse ir apskrityje laimėjęs pirmų bei antrų vietų. Nemažas buvo išbandymas tempiant anų laikų GAZ-66. Tuomet 20 metrų atstumą jis įveikė per 23 sekundes,

parodęs geriausią rezultatą.

Dukra Greta irgi mėgsta sportuoti. Jaunoji tinklininkė su pagėgiškių komanda yra dalyvavusi įvairiose varžybose ir pelnusi prizų. Bušniauskai tikisi, kad ir 2015-aisiais, įveikiant visus sunkumus, pavyks judėti į priekį.

Nida ir Arūnas Bušniauskai su dukra Greta ir sūnumi Armandu.

Šventėje pasidžiaugta 2014–ųjų metų bendrovės laimėjimais ir įvertinti geriausi darbuotojai

„Žemaitijos pieno“ bendrovė turi gražią tradiciją – baigiantis metams pasidžiaugti sukurtais vertybėmis, o jų kūrėjams – geriausiems darbuotojams – tarti padėkos žodį ir juos apdovanoti.

Tokia įsimintina šventė surengta baigiantis 2014-iesiems gruodžio 19-ąją Žemaitės dramos teatre. Jai prasidedant, jaikumą suteikė saksofono melodija, o vėliau renginio vedėja garsi aktorė ir mūsų kraštiečių Nijolė Narmontaitė maloniai pasveikino šventės dalyvius.

Prisimenant 2014-ųjų metų svarbiausius bendrovės laimėjimus, pasidžiaugta tarptautinėse ir mūsų šalies parodose pelnytais aukščiausiais apdovanojimais, kuriais įvertinti geriausi „Žemaitijos pieno“ produktai (apie šiuos pasiekimus rašyta praėjusio „Pienininkystės“ laikraščio šventiniame kaleidoskope).

Visa tai – darnaus kolektyvo darbo rezultatas, liudijantis, jog bendrovėje puikiai tarpusavyje dera profesionalių ir ilgamečių darbuotojų patirtis su jaunatvišku veržlumu, polėkiu ir entuziazmu.

Tardamas sveikinimo žodį bendrovės generalinis direktorius Robertas Pažemeckas padėjo kolektyvo nariams, kurie visuomet jautė atsakomybę ir siekė geriausio rezultato, dirbdami visa širdimi. Tik susitelkimas, ryžtas ir atkaklumas, įveikiant naujus iššūkius, leidžia garsinti gerą bendrovės vardą Lietuvoje ir pasaulyje.

Renginio vedėja aktorė Nijolė Narmontaitė, linkėdama ir toliau sėkmingai dirbti, generaliniam direktoriui Robertui Pažemeckui įteikė savo nuotaikingai parašytą knygą.

Šventės proga nuoširdžiai dėkota ir įteikta dovanėlių geriausiems bendrovės departamentų, skyrių, padalinių dar-

buotojams.

Renginyje nuotaikingai koncertavo „Musica libera“, Merūnas Vitulskis su gyva garso grupe. Šventėje dalyvavusiųjų džiaugsmingi veidai tarsi kalbėto kalbėjo: „Žemaitijos pienas“ yra geriausia vieta dirbti ir realizuoti savo idėjas.

Šventės vedėja aktorė Nijolė Narmontaitė savo knygą padovanojo „Žemaitijos pieno“ generaliniam direktoriui Robertui Pažemeckui.

Dėl 2 procentų pajamų mokesčio sumos Gerbiami bendrovės darbuotojai,

Primename, kad iki gegužės 1-osios Jūs galite paremti Lietuvos pieno ūkių asociaciją, kurios kolektyviniais nariais yra „Žemaitijos pieno“ įmonių grupės įmonės ir ūkininkai, iki 2 procentų Jūsų pernai sumokėtos pajamų mokesčio sumos. Lėšos būtų skiriamos įmonių grupių darbuotojų, asociacijos narių ir kitų bendruomenės narių minimaliems socialiai priimtiniams poreikiams tenkinti, kvalifikacijai tobulinti, sveikatos priežiūrai užtikrinti, padėti nelaimės ar ligos atveju ir kt. Pernai tam skyrėme per 200 tūkst. litų.

Kur gauti prašymo blanką, ar galima jį užpildyti ranka?

Spaustuviniu būdu pagamintus prašymo blankus išduoda Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracija arba apskričių valstybinės mokesčių inspekcijos ir jų teritoriniai skyriai (toliau – AVMI). Blankai yra pildomi ranka. VMI prie FM interneto svetainėje www.vmi.lt skelbiama prašymo FR0512 forma skirta pildyti kompiuteriniu būdu.

Ką privalo atlikti asmuo, norintis per pajamų mokesčių suteikti paramą asociacijai?

Gyventojas, apsisprendęs per pajamų mokesčių suteikti paramą Lietuvos pieno ūkių asociacijai, turi užpildyti nustatytos formos FR0512 prašymą (toliau – Prašymas), kurį gali pateikti teritorinei VMI vienu iš kelių būdų: elektroniniu būdu, įteikiant tiesiogiai teritorinės VMI atsakingam darbuotojui arba išsiųsti paštu užklijuotame voke. Vokais ir pašto ženklais aprūpinsime nemokamai.

Prašyme gyventojas turi nurodyti savo vardą, pavardę, asmens kodą, nuolatinę gyvenamąją vietą (adresą) ir tokius duomenis apie paramos gavėją:

- teisės aktų nustatyta tvarka suteiktą juridinio asmens identifikacinį numerį (kodą);
- ataskaitinį mokesčių laikotarpį (2014 m.) ir paramos gavėjui prašomą pervesti pajamų mokesčio dalį procentais (iki 2 procentų).

Šiuos veiksmus gyventojas turi atlikti pasibaigus kalendoriniams metams iki kitų metų gegužės 1 dienos. Toks yra prašymo pateikimo galutinis terminas (pavyzdžiui, 2014 metų mokesčio laikotarpio – iki 2015-05-01).

Lietuvos pieno ūkių asociacijos rekvizitai: įmonės kodas 180878484, buveinės adresas: Luokės g.73, Telšiuose. Telefonai pasiteirauti: (8~444) 22219 (Renata), 8~610 08187 (Rigilda).

Skiriantysis 2 proc. sumokėtos savo pajamų mokesčių sumos žmogus „nepraranda nė cento“, tačiau geros valios dėka paremia savo bendruomenės narius, kuriems ta parama labiausiai reikalinga. Tik su Jūsų pagalba mes galime nuveikti daugiau.

Iš anksto dėkojame.

LPŪA valdyba

Bendrovės generalinis direktorius Robertas Pažemeckas (pirmas iš dešinės) ir personalo ir teisės direktorė Sandra Vireikytė (pirma iš kairės) su grupe geriausių Pardavimų ir rinkodaros departamento darbuotojų metinėje padėkos šventėje.

Net keturi gaminiai įvertinti aukso medaliais

(Atkelta iš 1 psl.)

Konkurso „Lietuvos metų gaminys“ pagrindinis tikslas – didinti aukštos kokybės lietuviškos produkcijos konkurencingumą, pristatyti ir įtvirtinti šalies pramonės produkciją, prekes ir paslaugas vietiniam ar tarptautiniam vartotojui, skatinant rinktis kokybišką lietuvišką produktą, taip vystant Lietuvos verslo plėtrą.

Svaraus apdovanojimo proga plačiau pristatome aukso medaliais įvertintus įmonės gaminius.

Glaistytas varškės sūrelis „Magija“ su kondensuoto pieno įdaru

Glaistyti varškės sūreliai – tai saldus varš-

kės produktas, skirtas ir dideliems, ir mažiems smaližiams. Varškė sūreliams gaminama taikant pažangiausią patentuotą Europoje „Purios varškės technologija“ būdą. Varškės masė sūreliuose sudaro net 84,5 procentus. Jų gamyboje nenaudojami jokie maisto priedai: tirštikliai, stabilizatoriai, konservantai. Tai išskirtinis sūrelis iš „Magija“ sūrelių kolekcijos, nes pagardintas įdaru. Puri varškė, kurioje slepiasi sluoksnis saldaus kondensuoto pieno – ypatingai skanus ir švelnus desertas.

Šviežias sūris „Magija“ su vanile

Tai unikalus produktas iš pieno, grietinės ir pieno baltymų. Šviežio sūrio išskirtinė technologija sukurta šviežių pieno pro-

duktų laboratorijoje Prancūzijoje. Skonį suteikia natūrali vanilė ir specialiu būdu pagamintas bei susmulkintas tikras šokoladas, turintis garsų itališką vardą – „St-racciatella“. Vanilė gaunama iš vanilės medžio – tropinės vijoklinės orchidėjos. Per dieną pražysta tik vienas orchidėjos žiedas. Prinokusios ankštys renkamos rankomis, fermentuojamos.

„Žemaitijos“ pusriebė varškė

Ši 9 proc. riebumo varškė gaminama tik iš natūralių, aukščiausios kokybės žaliavų. Ji pasižymi minkšta konsistencija, grūdėtumu bei naminės varškės skoniu. Varškė įmonėje gaminama nuo pat jos įkūrimo, t.y. 1924 metų. Iki šių dienų išlaiky-

tos varškės gaminto tradicijos. Jos konsistencija išsiskiria nuo kitų rinkoje esančių, nes produkte išlieka purūs ir kartu susikibę balti lyg perlai varškės grūdėliai.

Ekologiškas jogurtas „Dobilas“ su imbieru ir citrina

Prieš keletą mėnesių atsiradęs gaminys pelnė itin aukštą pripažinimą. Jogurtas pagamintas iš 100 proc. ekologiškos žaliavos – ekologinių ūkių, kur draudžiama naudoti genetiškai modifikuotus organizmus, chemikalus, fungicidus, sintetinius priedus, antibiotikus, hormonus. Šis gaminys – ne tik geros savijautos šaltinis, bet ir tikrų tikriausia skonių bei energijos bomba.

Jie švenčia neeilinį gimtadienį!

Sausį savo jubiliejinus gimtadienius arba sukaktis šventė dešimt ūkininkų, pieną tiekiančių „Žemaitijos pienui“.

40 metų sukako Mažeikių rajono Šerkšnėnų seniūnijos Plinkšių kaimo ūkininkui **Mindaugui Strikaičiui**, Pagėgių savivaldybės Natkiškių seniūnijos Natkiškių kaimo ūkininkui **Arūnui Bušniauskui** ir Šilalės rajono Laukuvos seniūnijos Ruskių kaimo ūkininkui **Vaidaugui Burneckui**.

50 metų jubiliejus pasitiko **Lina**

Petrauskienė iš Kėdainių rajono Gudžiūnų seniūnijos Vikaičių kaimo ir **Alfredas Prašukas** iš Plungės rajono Nausodžio seniūnijos Vieštvėnų kaimo.

60 metų sukaktį šventė Radviliškio rajone, Skėmių seniūnijoje, Valmančių kaime, gyvenanti **Ona Matolienė**, Klaipėdos rajone, Priekulės seniūnijoje, Drevernoje, gyve-

nantis **Rimvydas Vaidaugas** ir Jurbarko rajone, Girdžių kaime, gyvenantis **Algimantas Liorincas**.

70 metų sukako **Kaziui Gedgaudui** iš Šilalės rajono Kvėdaros seniūnijos Šakėnų kaimo.

80 metų sukaktį šventė **Jonas Vaclovas Papijevis**, gyvenantis Šilalės rajone, Kintų seniūnijoje, Šturmų kaime.

Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Banienė, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriaus pavaduotoja Liudvina Skurdėlienė, vadybininkai Karolina Gečaitė, Vidmantas Bajarūnas, Vilmantas Staliūnas, Jurgita Zaboraitė, Donatas Viskontas, Petras Kulvietis.

Geriausiųjų gretose

Irena ir Vaidaugas Burneckiai Šilalės krašte yra geriausiųjų ūkininkų gretose. Jie, kaip lojalūs „Žemaitijos pienui“ ūkininkai, 2013 metais dalyvavo žemdirbių pagerbimo šventėje Klaipėdoje. Ten jų ūkis pelnė nominaciją už pasiektą didžiausią pažangą per 2012 metus.

Vaidaugas Burneckis su žmona Irena.

Sutuoktiniai Laukuvos seniūnijos Ruskių kaime namą nusipirko apie 2000-uosius metus, o ūkininkauti pradėjo iširus kolūkiui. Už pajus įsigijo kolūkinę fermą. „Viską reikėjo įrenginėti iš naujo — paliko tik senieji pamatai ir beto-

no grindinys“, — prisimena ūkininkavimo pradžios vargus Irena ir Vaidaugas.

Sąžiningas kasdienis darbas atnešė ir savo vaisių. Gausėjo banda, stiprėjo pienininkystės ūkis.

(Nukelta į 6 psl.)

Dirba ir nesiskundžia

Kazys ir Paulina Gedgaudai Šakėnų kaime įsikūrė 1977 metais. Pieną visą laiką tiekia tik „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

Kazys Gedgaudas su žmona Paulina.

Sutuoktiniai užaugino penketą vaikų: du sūnus ir tris dukras. Net trejetas vaikų įsikūrė Plungėje, bet per tėvelio 70-ąjį gimtadienį sulėkė visi su devyniais anūkais.

Kazys — nuo jaunumės traktorininkas. Ir dabar pats daugybę ūkiškų darbų nudirba. Žinoma,

kur reikia, ypač ruluojant pašarus, kviečiasi talkininkų, nes su kaimynais puikiai sutaria.

Laiko nedidelę karvučių bandą, tai jokiose europinėse paramos programose nedalyvavo.

(Nukelta į 6 psl.)

Jungės likimai ir žemė

Taip jau susiklostė, kad nuo senų laikų būsimųjų sutuoktinių Algimanto ir Laimos Liorincų žemės ribojosi. Tik tuomet jos priklausė seneliams. Jų vaikaičiai ne tik likimus, bet ir žemes sujungė bei sėkmingai ūkininkauja.

Neatpažįstamai pasikeitė Laimos tėviškė, Jurbarko rajone, Gudelių kaime. Akį traukia įspūdingas namas, o ir viduje — erdvu bei jauku. „Tik po 22 metų ūkininkavimo 2013-aisiais galėjome renovuoti gyvenamąjį pastatą, o iki tol visą darbą ir lėšas skyrėme ūkiui stiprinti ir plėsti“, — šių metų sausio 1-ąją atšventęs savo 60-metį sako Algimantas.

Nuo mažumės jis buvo linkęs prie darbo: augino triušius. Pardavęs juos, už pirmuosius pinigus ne saldumynų nusipirko, o įsigijo laikrodį ir dviratį. Tėvelis buvo ūkio brigadininkas, tai su arklių traukiama grėbiamąja vasaromis šieną grėbdavo, nevengė ir kitų darbų. Teko ir su melioratoriais paplušėti.

(Nukelta į 6 psl.)

Algimantas Liorincas su žmona Laima.

Daugiau nei pusę amžiaus — drauge

Žvalūs, nuolat besišypsantys, Jonas Vaclovas ir Teresė Papijeviai, įsikūrę gražioje vietoje Šturmų kaime, netoli Kuršių marių, ūkininkauja jau 23 metus. Ūkinę veiklą pradėję nuo 5 karvių, dabar jų laiko 24.

Jonas ir Teresė šitame krašte buvo naujakuriai — jis kilęs iš Klaipėdos krašto, Teresė — iš Kelmės. Šiais metais pora švęs 55 metų bendro gyvenimo sukaktį. Per visus gyvenimo metus susilaukė 5 vaikų, 11 anūkų ir 7 proanūkių. Ūkininkauti tėvams padeda du sūnūs — Klaidas ir Stanislovas, abu užsiima ir žvejyba.

Papijeviai jaunystėje mėgo keliauti. Yra aplankę Vengriją, Bulgariją, Rumuniją, Rusiją. Jonas taip pat mėgsta žvejoti, tačiau daž-

Jonas Vaclovas Papijevis su žmona Terese.

niausiai garbaus amžiaus ūkininkui šio pomėgio tenka atsisakyti, mat didžiąją laisvo laiko dalį atima technikos remontas, konst-

ravimo darbai. Teresė atokvėpi nuo ūkio darbų randa gėlyne, kuris moteriai suteikia džiaugsmą ir ramybę.

Net nesvajojo ūkininkauti

Lina Petrauskienė su dukromis Valentina ir Karolina.

Lina Petrauskienė juokauja, kad nuo mažens gyvendama Gudžiūnų miestelyje iš tolo vengdavo karvės ir niekuomet nemanė, kad jai teks ūkininkauti bei piendaves melžti.

Likimas sudėliojo viską į savo vietas. Jauna ekonomistė atsidūrė kolūkyje, gavo gyvenamąjį namą ir pradėjo kurtis. Greitai senosios santvarkos ūkis, kaip ir visi kiti Lietuvoje, subiro. Atsirado bendrovė, bet ir ta ilgai neišsilaikė. Tai už pajus nusipirko fermą, kur ir pradėjo pieno ūkį plėsti.

(Nukelta į 6 psl.)

2014 m. IV ketvirčio geriausiai ūkininkai pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes:

Janina Valantinienė

1-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Žiogaičių k., Mažeikių r.

Rimantas Mikšys

2-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Šilgalių k., Stoniškių sen., Pagėgių sav.

Arūnas Petkevičius

3-ioje grupėje
(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Žakaimės k., Upynos sen., Šilalės r.

Bronislovas Jonikas

4-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Kontaučių k., Žlibinų sen., Plungės r.

Bronius Arbačiauskas

5-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Bliūdžių k., Kalnujų sen., Raseinių r.

Sonata Ulbienė

Geriausio ekologiško pieno gamintoja
Kalnėnų k., Gadūnavo sen., Telšių r.

Ona Matolienė su vyru Arūnu.

Tvirta žemaitės ir aukštaičio sąjunga

Ona ir Arūnas Matoliai, kaip patys sako, gyvena viensėdyje. O pradėjo čia kurtis 1993-aisiais.

(Nukelta į 6 psl.)

Senelio savanorio krašte

Mindaugas Strikaitis pieną tiekia „Žemaitijos pieno“ bendrovei apie 13 metų. Baigęs Rietavo žemės ūkio technikumė agronomija, pasiliko tėviškėje ūkininkauti. Iš pradžių augino grūdines kultūras, nes jos labiau apsimokėjo. Vėliau kainos ėmė kristi, tad teko imtis ir pienininkystės verslo.

Namas, kuriame Mindaugas gyvena su tėvais, mena senelio – Lietuvos savanorio – laikus. Tuomet – 1926-aisiais – savanoris Petras Pocius gavo 14 hektarų žemės ir pasistatė pagal tą metą gana erdvų namą. Plušėjo pats, nes buvo nagingas meistras. Matyt, į senelį bus ir Mindaugas. Jį irgi traukia medžio darbai. Tad prie statybų meistrų nereikia ieškoti – Mindaugas, padedant tėvui, puikiai išsiverčia.

Mama Aldona Strikaitienė didžiuojasi ne tik savo tėvu savanoriu, bet ir broliais bei seserimis. Ji nuo jaunumės pasiliko prie tėvų žemės. Čia ir sutuoktinis Antanas ją susirado. Mat jaunystėje mokėsi tuomečiame Plinkšių žemės ūkio technikumė, kur studijavo agronomiją.

(Nukelta į 6 psl.)

Ūkininką Mindaugą Strikaitį su gimtadieniu pasveikino Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniene.

Dukros seka tėčio pėdomis

Alfredo ir Jūratės Prašukų pienininkystės ūkis įsikūręs Vieštovėnų kaime (Plungės r.) – ūkininko tėviškėje. Baigęs veterinarijos studijas Klaipėdos technikumė, būsimasis ūkininkas kurį laiką dirbo veterinarijos gydytoju, o Jūratė – tuomečio Karklėnų ūkio fermoje.

Šiandien Alfredas prisipažįsta, kad neplanavo savo gyvenimą kurti kaime, tačiau likimui pasukus kitokia vaga, darbsčių ūkininkų šeimyna džiaugiasi puikiai išvystytu, su didele atsakomybe prižiūrimu ūkiu, kuriame sėkmingai įgyvendintos ES remiamos Pieno ir Nitratų direktyvų programos, įsi-

gyta svarbiausia technika.

Seimoje užaugo 3 vaikai. Vyriausiasis Modestas (25 m.) baigęs studijas šiuo metu dirba Klaipėdoje policijos pareigūnu, Indrė (21 m.) – jau ketvirto kurso studentė Veterinarijos akademijoje, o mažiausioji Skaistė (8 m.) – džiugina tėvelius laimėjimais autokroso varžybose bei gausybė laimėtų taurių ir apdovanojimų. Ypač mergaitė džiaugiasi 2014 metų balandžio mėnesį Latvijoje įvykusiose varžybose iškovota pirmąja vieta. Pirmąjį vaikišką keturratį tėveliai Skaistei nupirko, kai mergaitė ėjo trečius metukus, o būdama penkerių – jau dalyvavo pirmosiose varžybose. Pomėgį šiam sportui mažoji dukra paveldėjo iš tėvelio – Alfredas ir pats anksčiau dalyvavo autokroso varžybose, laimėdavo prizinių vietų.

Vis daugiau laiko skiriant ūkiui puoselėti, mėgstamam užsiėmimui laiko nebelieka – tačiau nieko negailima, kad mažoji Skaistė galėtų mėgautis šiuo hobiu, kuris vainikuojamas priziniais laimėjimais.

Šiandien ūkininkai džiaugiasi prisiminimais iš poilsinės kelionės į Druskininkus, kurią Alfredui vaikui padovanojo jubiliejinio gimtadienio proga.

Alfredas Prašukas.

Džiaugiasi darbščiais sūnumis

Reginos ir Rimvydo Vaidaugų šeimyna įsikūrusi Drevernoje (Klaipėdos r.). Sutuoktiniai kartu baigė Žemės ūkio akademiją Kaune, iki pradėdami ūkininkauti dirbo Dreverno žuvininkystės ūkyje: Rimvydas – vyr. energetiku, o Regina – vyr. agronome.

Rimvydas Vaidaugas su žmona Regina.

(Nukelta į 6 psl.)

Dirba ir nesiskundžia

(Atkelta iš 4 psl.)

„Kiek uždirbame — tiek ir turime“, — per daug nesiskundami gyvenimu sako Gedgaudai.

Paulina daugiausia rūpinasi piendavėmis, jas melžia: žiemą — tvarte, o vasarą — ganyklose, kurios netoli sodybos. Bandą papildoma savomis telyčaitėmis. Ūkininkai patenkinti, kad prireikus visuomet į pagalbą atskuba paslaugus veterinarijos gydytojas An-

tanas Navardauskas.

Nedidelio ūkio dokumentacija tvarko pati Paulina. Darbai darbeliai yra tarsi pririšę sutuoktinius prie namų, bet jiems toks gyvenimas įprastas. Paulina džiaugiasi, kad pernai po 45-erių metų galėjo susitikti su buvusiais Kvėdarnos vidurinės mokyklos klasiokais, o Kaziu buvo smagu rudenėjant miške grybus rauti. Ypač daug baravykų užderėjo pernai.

Geriausiuju gretose

(Atkelta iš 4 psl.)

„Melžti kokybišką pieną šiems ūkininkams yra įsisauninta būtinybė“, — puikiai vertina Burneckių tiekiamą produktą perdirbėjams „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Vidmantas Bajarūnas.

Sutuoktiniai augina trejetą sūnų. Vyresnysis Laimonas — dvyliktokas ir padeda ūkio darbuose, Vilius lanko trečią klasę, o mažasis Nojus keliauja į priešmokyklinę grupę.

Irena — nuo Kelmės rajono Kražių krašto, iš Karklėnų. Augo gausioje 10 vaikų — 6 brolių ir 4 seserų — šeimoje. Niekumet nesvajoję ūkininkauti, bet atsitiko taip, kad šiuo metu vienintelė iš gausios šeimos tvirčiausiai su vyrų puoselėja nemažą pienininkystės ūkį.

Vaigaudas su tėvais į Laukuvą atsikraustė iš Šilalės rajono Tūjainių kaimo. Lankė miestelio vidurinę mokyklą, o vėliau Pajūrio žemės ūkio technikumė įgijo traktorininko profesiją. Jis — iš trejeto brolių.

Sutuoktiniai draugiškai rikiuoja visus darbus. Vyras žmonai padeda melžti karves. Nėra vargo ir jas pašerti: yra įsigiję modernų pašarų dalytuvą.

Šeima dalyvavo kai kuriose europinėse paramos programose. Tai leido geriau sustiprinti ir modernizuoti ūkį.

Laisvalaikiu visi Burneckių vyrai sėda ant keturračio motociklo, o mama Irena kitaip sportuoja — lanko aerobiką. Vasarą sutuoktiniai dienelei palekia atsipūsti į Palangą.

Senelio savanorio krašte

(Atkelta iš 5 psl.)

Jo tėviškė — irgi netoliese — tarp Sedos ir Renavo. Antanas kilęs iš šešetuko — keturių brolių ir dviejų seserų.

Strikačiai, be Mindaugo, užaugino dar vieną sūnų Saulių, kuris irgi ūkininkauja. „Dirbame broliškai, vienas kitam visur padedame“, — šypsodamasis sako Mindaugas. Beje, Sauliaus bandos karvių pienas irgi keliauja į telšiškių įmonę.

Darbšti šeima pasistengė rekonstruoti ūkininkų pastatus, technikos įsigyti. Nuardžius senelio statytą namą, 1989 metais vietoj jo iškilo naujas erdvus gyvenamasis pastatas. „Dar mūsų pinigai buvo vadinamieji „vagnorėliai“, kai įsigijome pirmąjį traktorių. Gerą

krūvą jų tuomet paklojome“, — šypsodamasis prisimena Mindaugo tėvas.

Vėliau ūkis dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose, Ūkio valdų modernizavimo programoje, kur įsigijo ir technikos, ir įrangos. Mindaugas apgailestauja, kad ūkio plėtrai trukdo žemės stygius. Gražu, kai netoliese tyvuliuoja Plinkšių ežeras, bet jo valdose — didžiuliai žemės plotai po vandeniu. Žemės kaina už hektarą nemaža, o ir parduoti niekas neskuoba.

„Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriaus pavaduotoja Liudvina Skurdalienė džiaugiasi jauno ūkininko Mindaugo užsispyrimu darbuotis senelių ir tėvų žemėje. Jaunasis žemaitis — iš tų žmonių, kurie viską vertina realiai ir pagal susiklosčiusią situaciją, stengiasi, kad perdirbimo įmonei būtų tiekiamas kuo geresnis pienas.

Džiaugiasi darbščiais sūnumis

(Atkelta iš 5 psl.)

Gražiai sutarianti šeimyna visada gyveno ūkiškai, o pienininkystės ūkis šiandien skaičiuoja aštuonioliktus metus. Tvarkingame, išpuoselėtame su didele atsakomybe ir meile kasdieniam darbui prižiūrimame ūkyje įgyvendintos ES remiamos Pieno ir Nitratų direktyvų programos, taip atnaujinant fermą, įsirengiant srutų rezervuarą. Pasinaudoję Kaimo rėmimo fondo lėšomis, ūkininkai įsirengė pieno liniją.

Rimvydas neslepia, kad visas laikas skiriamas pienininkystės ūkiui

prižiūrėti ir vystyti. Nežiūrint į tai, ūkininkas yra aplankęs ne vieną svečią šalį: Lenkiją, Daniją, Norvegiją ir kitas.

Šeimoje užaugo trys sūnūs, o pačią šeimyną dar labiau puošia ir keturi anūkai — Šarūnas, Nojus, Lukas ir Ažuolas. Sūnus Rimvydas šiuo metu dirba užsienyje, Bronius — vadovaujama darbą vienoje iš užsienio įmonės atstovybių Lietuvoje, o Virginijus puoselėja savo šeimos verslą.

Ūkininkai itin vertina samdomų darbuotojų kasdienį darbą, giria juos už atsakomybę. „Užaugino me tikrai darbščius vaikus, visada sulaukiame iš jų pagalbos,“ — džiaugėsi sūnumis ūkininkai.

Jungės likimai ir žemė

(Atkelta iš 4 psl.)

1979 metais Algimantas vedė Laimą. Gyvenime jam visokiausio darbo yra prisiėję dirbti. Baigęs tuometį Kauno politechnikos institutą dirbo mokymo meistru, vėliau — Girdžių paukštininkystės ūkyje dirbtuvių bei garažų vedėju, stacionarių darbų inžinieriumi, energetiku bei kt. Žinoma, geriausia pačiam savarankiškai ūkininkauti. Tuo labiau, kad graži šeimyna užauginta. Tiesa, duktė Ramunė Airijoje, bet guodžia tai, kad abu sūnūs Rapolas ir Algimantas greta. Per šienapjūtę, kai trys Liorincų vyrai sėda prie traktorių vairo, gražu pažiūrėti. O ir pašarų dilei bandai priruošiama pakankamai. Tėvai labiau puoselėja pienininkystės ūkį, Rapolas augina grūdines kultūras, o Algimantas — buliukus.

Liorincų ūkis dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose,

Ūkio valdų modernizavimo programoje. Dabar darbšti šeima gali pasidžiaugti dvejomis fermomis, garažais, grūdų sandėliu. Įrengtas srutų rezervuaras, dar vieną tokį rezervuarą numatoma statyti. Pakanka ir įvairiausios technikos, įrangos.

„Bene vieni iš pirmųjų rajone įrengėme melžimo aikšteles, tai ir kiti ūkininkai užsukdavo jų pasižiūrėti“, — prisimena Algimantas.

Ūkio banda kontroliuojama. „Džiaugiamės aukšta pieno kokybe. Už tai ūkininkams yra mokamas priedas“, — sakė nuolat su Liorinciais dalykiškai bendradarbiaujanti „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Karolina Gečaitė. Ūkis ne kartą yra dalyvavęs konkursuose „Metų ūkis“, pelnyta aukščiausių vietų. Pastaruoju metu konkurse nedalyvauja, nes, pasak ūkininkų, būtų neetiška — mat Laima Liorincienė priklauso konkurso „Metų ūkis“ vertinimo komisijai.

Liorinciai apgailestauja, kad kai-me mažoka jaunųjų ūkininkų, o ir šiaip darbą mylinčių žmonių nėra per daug. Kas kita, jeigu būtų tokių daugiau, kaip jų ūkyje besidarbuojantis mechanizatorius Vilmantas Klevinskas. Sąžiningas, stropus ir punctualus. Mokantis tvarkingai susirikiuoti gyvenimą žmogus sugeba atostogauti net Jungtinėse Amerikos Valstijose!

Puikiai dirba ir melžėjos Natalija bei Dolorezė. Bet, pasak Algimanto, prie fermos darbų žmogaus dar reikėtų. Tačiau ji rasti — ne taip paprasta, nors seniūnijoje apie 800 gyventojų.

O ar lieka kiek laisvo laiko nuo darbų? Algimantas šypsosi ir atskleidžia, jog yra aistringas medžiotojas. Gal nuo 1988-ųjų. Iš pradžių varovo duonos paragavo, o dabar retai nebūna savaitgalio, kad su medžiotojais draugėn nesueitų. „Svarbu ne tik medžioklė, bet ir poilsis gamtoje po darbų, malonus pabendravimas niekur nesukbant“, — sako Algimantas.

Tvirta žemaitės ir aukštaičio sąjunga

(Atkelta iš 5 psl.)

Ona — žemaitė, kilusi iš Kelmės rajono, Karklėnų, o jos sutuoktinis Arūnas — aukštaitis — iš Šlapaberžės.

Dar kolūkių laikais jaunas zootechnikas nusižiūrėjo patrauklią buhalterę ir netrukus atšoko vestuves. Šeima užaugino dvi atžalas: duktė Vaida — pedagogė, o sūnus Modestas Aleksandro Stulginskio akademijoje mechanizaciją studijuoja. Senelius džiugina Vaidos dukra — anūkėlė Saulėja.

Pasak šeimininkų, pradėję kurtis iš pagrindų, pirmiausia 1995 metais fermą pasistatė. O su gyvenamuoju namu vargo, kol įsikūrė nuo 1993-ųjų iki 2000-ųjų. Užtat čia dabar erdvi ir jauku.

Ūkininkaujama gaspadoriškai. Tuo pasidžiaugė ir apsilankęs „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Vilmantas Staliūnas. „Svarbu, kad viskas po vienu stogu: ir gyvuliai, ir pašarai, o

už fermos galo mėšlidė“, — gyrė gerą suplanavimą vadybininkas.

Arūnas pasidžiaugė labai praktišku pirkinium — suomišku pašarų dalytuvu AGRONIC-140. Su juo pašarų rulonas piendavėms išdalinamas per 5 minutes. Geras pusvalandis — ir karvutės pašertos.

Ona daugiausia ūkio buhalteriją tvarko, bet ir karvių melžti nevengia. Juk reikia šeimininkiškos akies. Ūkininkauti pagalbsti ir samdomi žmonės: melžėja bei darbininkas.

V.Staliūnas nepagailėjo gerų žodžių Arūnui, kuris ne kartą ūkininkams, dingus elektros srovei, su generatoriumi prisistatė ir iš bėdos gelbėjo.

Ūkininkai dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose. Europinė parama gerokai padėjo atsisoti ant kojų ir sutvirtėti.

Arūnas — tikras lietuvis, nusiteikęs patriotiškai ir nuo Sąjūdžio laikų mūru stojantis už Lietuvos idealus. Todėl jis kuo puikiau

supranta pasitaikančius sunkumus, kuriuos mūsų šaliai tenka išbandyti ir dėl nedraugiškos kaimyninės šalies politikos.

Viensėdžio šeimininkai — bičiuliški žmonės. Jie globoja Panevėžio vaikų darželį „Linelis“. Džiaugsmo būna ne tik mažiems, bet ir jų auklėtojoms, stebint, kaip melžiamos karvutės, slegiamas sūris. Smagu ir vištos padėtą šiltą kiaušinį rankoje palaikyti ar gėrėtis žvgygaujanciais paršeliais.

Netoli sodybos — Balsių miškas. Čia ypač gerai sekasi dukrai Vaidai ir sūnui Modestui grybauti. Buvo metų, ypač 2010-ieji ir pernykščiai, kai baravykai į pintines netilpo. Tai ir nuotraukose užfiksuota neįsivaizduojama girios pulkaunų gausybė.

Laisvalaikiu Ona ir Arūnas mėgsta po Lietuvą pakeliauti. Jie įsitikinę, kad pirmiausia reikia kuo geriau pažinti savo šalį — juk joje tiek įstabių ir nematytų dalykų.

Net nesvajoję ūkininkauti

(Atkelta iš 4 psl.)

Buvo nelengva, nes reikėjo 4 dukras užauginti. Dabar jau ne bėda. Vyriausioji Giedrė įsikūrė Vilniuje, tačiau namuose dar trejetas sesučių likę. Valentina jau šiais metais baigs Akademijos miestelio gimnaziją, jos sesuo Agnė — vienuoliktokė. Ji moko Kėdainių „Atžalyno“ gimnazijoje, kartu ir dailės mokyklą lanko. Tai jos mokslai prasideda anksti rytą ir baigiasi jau vėlokai vakare. Valentina tenka vairuotojos dalia pagalbstint sesutėms ir mamai. Pati mažiausioji Karolina — dar trečiokė.

Nemažai karvių turinčiam ūkiui neįmanoma išsiversti be pagalbininkų. Lina samdo dvi melžėjas ir du mechanizatorius. Žinoma, ir pati prikimba. Ūkininkė domisi naujovėmis. Ji priklauso Veisėjų galvijų asociacijai. Su jos nariais

apkeliavo daugybę šalių. Patiko ūkininkavimo tvarka Austrijoje, Olandijoje, bet daugelis užsieniečių ūkininkų iš lietuvių turėtų pasimokyti tvarkos ir švaros.

Linos fermoje — gal net šešių veislių karvės. „Pamatytumėte, kokia graži banda“, — šypsodamasi pasakojo ūkininkė. Čia ir Lietuvos juodmargės, ir šėmosios, ir žaliosios bei kitokios. „Svarbiausia, kad pieno gamyboje nėra sezoniskumo, o produkto kokybė gera“, — džiaugėsi darbščia ūkininke „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Vilmantas Staliūnas.

Ūkis prisigamina visaverčių pašarų, banda papildoma savomis telyčaitėmis. Anksčiau Lina pieną tiekėdavo kitai pieno perdirbimo įmonei, bet nusivylė kaprizingais pienenvežiu vairuotojais ir betvarke, kai nežinodavai, kada jie tiksliai atvažiuos pieno paimti. Kas kita

„Žemaitijos piene“. Čia tvarka nepalyginamai geresnė, be to, ir atsiskaitoma du kartus per mėnesį. Tai leidžia geriau planuoti savo pajamas ir išlaidas.

Gyvenime Lina matė šilto ir šalto. Augindama keturias dukras, dar ir savo sesei padėjo: buvo priėmusi jos tris sūnus. „Vienu metu būdavo, kad po trobą sukiodavosi net septyni vaikai“, — prisimena Lina.

Laisvalaikiu ji mėgsta megzti, ypač gražių mezgtinių numezga. Tokį pomėgį turėjo jos močiutė ir mama. O dukros Valentina ir Agnė — meniškios sielos: gitara groja.

Jubiliejinio gimtadienio proga vyriausioji dukra Giedrė mamai padovanojo bilietą į Andre Bočelio koncertą Žalgirio arenoje, tai Lina dar ir dabar gyvena nepamirštamomis akimirkomis.

Prekyba visomis stogų dangomis:

- * Plieninės stogų ir fasadų dangos;
- * Siferio lakštai;
- * Lietaus nuvedimo sistemos;
- * Daugiasluoksnės „sendvič“ tipo plokštės;
- * Stogų dengimo darbai;
- * Angarų statyba;
- * Nemokamai sudarome samatą.

Skelbimai

Technika
Frontalinį krautuva. Tel. 8~614 61269.

Gyvulius
15 veršingų telyčių. Banda kontroliuojama. Tel. 8~614 28696.

Kitas prekes
4 tonas miežių po 500 litų už toną. Tel. 8~611 51306.

Melžimo įrangos komplektą. Kaina — 6000 litų (2 vietų su girdyklomis melžimo aikštelė, 3 tonų vandens talpa ant ratų, melžimo vakuumas, elektros stotelė, melžimo kibiras). Tel. 8~611 51306.

Šieną, grūdus (pašarams) ir pašarinius runkelius. Tel. 8~618 30945.

Už pieninę karvę — 77 Eur susietosios paramos

Kaip jau skelbta, 2015 metais bus pradėtos mokėti susietosios paramos išmokos už mėsinis galvijus, mėsines avis, pieninių veislių bulius ir pienines ožkas. Žemės ūkio ministrė Virginija Baltraitienė pasirašė ir 2015-2020 metų susietosios paramos už pienines karves administravimo taisyklės. Susietoji parama už pienines karves bus mokama iš ES biudžeto lėšų, siekiant palaikyti pieno gamintojų pajamas ir užtikrinti dabartinę gamybos lygį.

Orientaciniai paramos dydžiai 2015 m. siekia 77,01 Eur, 2016 m. — 81,54 Eur, 2017 m. — 86,07 Eur, 2018 m. — 90,67 Eur, 2019 m. — 95,27 Eur, 2020 m. — 95,27 Eur už pieninę karvę. Tikslus paramos dydis nustatomas ne vėliau kaip iki einamųjų metų spalio 1 dienos atskiru žemės ūkio ministro įsakymu, nustačius tikslų paramos gavėjų skaičių.

2015 metų parama valdos valdytojams bus mokama nuo 2015 metų gruodžio 1 dienos ir turi būti išmokėta ne vėliau kaip iki 2016 metų birželio

30 dienos.

2015 metų paramą gaus tie valdų valdytojai, kurie 2014 metų balandžio 1 dienos - 2015 metų kovo 31 dienos laikotarpiu laikys pienines karves ir tuo pačiu laikotarpiu parduos ne mažiau kaip 500 kg pieno iš vienos karvės. Norint gauti susietąją paramą už pienines karves, tai būtina pažymėti paraiškoje, 2015 metais deklaruojant žemės ūkio naudmenų ir pasėlių plotus.

Parama nesiskiria valdos valdytojams: kurie patys arba jų sutuoktiniai yra patvirtinti paramos gavėjais pagal

Kaimo plėtros 2004-2006 metų plano priemonę „Ankstyvo pasitraukimo iš prekinės žemės ūkio gamybos rėmimas“ ir Lietuvos kaimo plėtros 2007-2013 metų programos priemonę „Ankstyvas pasitraukimas iš prekinės žemės ūkio gamybos“; pavėlavusiems iki einamųjų metų gegužės 14 dienos pateikti tiesioginių pardavimų pieno gamybos ir realizavimo metines deklaracijas; kurių vidutinis rinkai patiektas pieno kiekis iš vienos pieninės karvės praėjusių metų balandžio 1 dieną - einamųjų metų kovo 31 dieną buvo mažesnis kaip 500 kg (ŽŪM inf.)

Lietuvos pieno ūkių asociacijos narių dėmesiui!

(įmonės kodas 180878484)

Kviečiamas eilinis visuotinis narių susirinkimas, kuris vyks 2015 metų vasario 27 dieną 10 valandą Sedos g. 35, Telšiuose.

Registracijos pradžia — 9.30 val.

Susirinkimo darbotvarkėje:

1. Asociacijos 2014 metų finansinės atskaitomybės tvirtinimas.
2. Asociacijos veiklos 2014 finansiniais metais ataskaitos tvirtinimas.
3. Asociacijos narių mokesčių dydžių 2015 m. tvirtinimas.
4. Valdybos narių rinkimai.
5. Kiti klausimai.

Prašome turėti asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą. Su susirinkimo darbotvarkės medžiaga galima susipažinti nuo vasario 20 dienos darbo valandomis Asociacijos buveinėje.

Neįvykus susirinkimui, pakartotinis susirinkimas bus šaukiamas 2015 metų kovo 12 dieną. Laikas, darbotvarkė ir vieta nesikeičia.

Administracijos direktorė

Lukšių ŽŪB eksperimentavo ir paguldė karves ant čiužinių

Įprastai pokyčių bijoma. Tačiau teigiami ir teisingi pokyčiai — reiškia tik dar didesnę sėkmę. Tuo grindžiamas vienos didžiausių ir sėkmingiausių Lietuvos žemės ūkio bendrovių (Lukšių ŽŪB Lukšių k., Šakių r.) sprendimas dalyje tvarto karvėms pakloti čiužinius. Karvės jau daugiau nei mėnuo guli ant naujų čiužinių. Paprašėme savo pastebėjimais pasidalinti bendrovės direktoriaus pavaduotoją Kastytį KRIŠTOLAITĮ.

— **Ar pokyčiai pasiteisino? Kaip į Erri-Comfort čiužinius sureagavo karvės?**

— Šiaip priėmė labai gerai. Aš ir pats buvau labai nustebęs. Pirmą dieną visos karvės stovėjo sukėlusios priekines kojas ant čiužinio, galines ant tako, bet gilyn nėjo. Galbūt iš pradžių išsigando guoliavietės paaukštėjimo. Antrą die-

na — visos vietos užimtos. Taip ir iki šiol.

— **Karvės juos mėgsta, o Jūs ar pastebite kažkokį skirtumą ekonominiu, laiko atžvilgiu?**

— Su čiužiniais darbo žymiai mažiau nei su šiaudų guoliaviete. Minimaliai visgi reikia valyti su skreperiu, paberti pjuvenų. Su šiaudais visada esi įsisukęs į rutiną. Paruoš-

ti, suvežti, sandėliuoti, atgal atvežti, kreikti — fiziškai labai daug darbo. Rugiapjūtė irgi ne visada ideali, nėra lengva pasirošti tiek daug šiaudų, kiek reikia guoliavietėms. Ir to mėšlo nelabai reikia, o su čiužiniais — jo mažiau.

— **Ar ketinate toliau diegti čiužinius?**

— Jei būtume galėję rinktis guoliavietę, kai statėme — tik čiužinys. Ar toliau keisime — dar neaišku. Fizinio darbo labai daug atkristų, būtų praktiškiau. Manau, statant naują — būtų tik čiužiniai.

Konsultantas Mindaugas EIDUKAITIS papasakojo plačiau, kodėl, jo manymu, karvės taip lengvai priėmė Erri-Comfort čiužinius:

„Visų pirma juos sukūrė danas, ilgus metus dirbantis veterinaru, jam svarbiausia buvo gyvulio sveikata ir patogumas. Karvė sveria 700-750 kg todėl reikia jos svorį atitinkančio sunkaus ir minkšto čiužinio. Erri-Comfort sveria 134 kg, todėl jai ir patogiu, ir minkšta“.

Mindaugo teigimu, prisideda ir tai, kad čiužinys sudarytas iš maišų, pripildytų padangų gumos granuliu. Granulės pralaidžios skysčiui — čiužinys visada sausas. Taip pat jis pabrėžė, kad čiužinys turi termoizoliacinių savybių, todėl žiemą kaupia šilumą, o vasarą puikiai vėdinasi.

SALTINIS: pienoukis.lt

Tiesioginės išmokos pasiekia greičiau

Nacionalinė mokėjimo agentūra (NMA) už 2014 m. deklaruotas žemės ūkio naudmenas ir pasėlius praėjusiais metais pareiškėjams išmokėjo daugiau kaip 253 mln. Eur (apie 875 mln. Lt). Išmokų mokėjimas bus tęsiamas jau netrukus.

2014 m. išmokėta suma yra 5,8 mln. Eur (20 mln. Lt) didesnė, lyginant su analogiškais išmokomis 2013 m. Be to, 2014 m. buvo išmokėta apie 6,6 mln. Eur (22,8 mln. Lt) išmokų už pieną pagal specialiąją schemą. Tiesioginių išmokų už 2014 m. deklaruotų žemės ūkio naudmenų ir pasėlių plotų avansinę dalį NMA pradėjo mokėti praėjusių metų spalio 16 d., pagrindinė — nuo gruodžio 1 d. Avansai pasiekė 102 tūkst. paramos gavėjų iš 140 tūkst. deklaravusiųjų 2014 m., o tai sudaro beveik 73 proc. 2014 m. pareiškėjų. 2013 m. per tą patį laikotarpį avansai pasiekė 83 tūkst. ūkininkų iš 149 tūkst. deklaravusiųjų (apie 56 proc.).

2014 m. taip pat buvo mokamos išmokos už pieną pagal specialiąją schemą. Tokių išmokų išmokėta 6,6 mln. Eur (22,8 mln. Lt), jų sulaukė 26,2 tūkst. šalies pieno gamintojų.

Išmokų mokėjimas bus tęsiamas jau netrukus — sausio 13 d., NMA atliko pirmuosius 2015 m. lėšų užsakymus. Gavus lėšas, parama nedelsiant bus pervesta šalies ūkininkams.

Pagrindinės išmokos dydis už 2014 m. deklaruotas žemės ūkio naudmenų plotus — 114,3 Eur (395,11 Lt) už hektarą. Išmokos už pirmuosius 30 hektarų dydis — 30,78 Eur (106,29 Lt).

Lietuvai skirtos tiesioginių išmokų pagrindinės dalies finansinį voką sudaro 318,1 mln. Eur (1 098 mln. Lt).

Nacionalinės mokėjimo agentūros prie Žemės ūkio ministerijos informacija

30-ojo gimtadienio proga:

45-ojo gimtadienio proga:

50-ojo gimtadienio proga:

55-ojo gimtadienio proga:

35-ojo gimtadienio proga:

40-ojo gimtadienio proga:

30 metų darbo sukakties proga:

25 metų darbo sukakties proga:

20 metų darbo sukakties proga:

15 metų darbo sukakties proga:

10 metų darbo sukakties proga:

60-ojo gimtadienio proga:

KAR KAR NORIU DAR!

„Lietuvos metų gaminio 2014“ aukso medaliu šiemet apdovanotas Karksiuko formos mangų-obuolių sorbetas.

KAR KAR pastangos kurti natūrali, šaltą, gaivų, skanių ledus buvo įvertintos. Perna! aukso medalį pelnė KAR KAR gamtinis mangų-obuolių sorbetas – tinkamas šeimai, pasitodžiusi vos patalpi. Birkejų parnėgti dėryskaus ir išskirtinio skonio bei natūralios, malonios, dabar bus paženkliniti kokybišką prekę garantuo, ančiu „Lietuvos metų gaminio“ medaliu. KAR KAR produkcija orientuota į vaikus, tad lėtaose nėra sintetinių priedų bei dažiklių. Karksiuko formos sorbetas pagamintas iš natūralių obuolių sulčių bei turtingų mangų. Patika ir mamai – nes tik 100 kalorijų!

„Lietuvos metų gaminio“ konkursą organizuoja Lietuvos pramonininkų konfederacija. Konkurso tikslas – skatinti kokybišką lietuvišką produkciją. Informuoti vartotojus apie patikimas ir saugias prekes, skatinti lietuvius rinktis lietuviškus gaminius.

Kūrybingi ūkininkai

Valerijos ir Stepono Lukoševičių sodyba, įsikūrusi Kalnėnų kaime, visiškai netoli nuo Telsių, džiugina pakeleivių, skubančių Šiaulių-Palangos plentu, akį visais metų laikais.

Nuo pat ankstyvo pavasario suklega sumaniai padirbdintas „paukščių medis“ su 37 varnėnų inkilais, o jo viršūnėje karaliauja gandrų šeimyna.

Vasarą ganykloje tarp besiganančios gausios bandos žvilgsnį patraukia „Dobilo“ produktų grupės stendas, informuojantis, kad Lukoševičių dukra Sonata Ulbjienė tiekia ekologišką pieną „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

Nors žiema Kalėdoms sniego vos pabarstė, bet to užteko, kad pas Lukoševičius atkeliavę pats Kalėdų senis su nykštuku. Iš tolo girliandomis spindinčios žaliaskarės ir visa tviskanti sodyba patraukė ne vieno pakeleivio akį. „Pasuka iš plento ir stabteli netoli kiemo. Matyt, vaikučių paprašyti ir patys tėveliai nori pasigrožėti“, – šypsodamasi pasakojo visuomet gerų sumanymų nestokojanti Valerija Lukoševičienė. Visa didžiulė šeimyna neabejinga grožiui, bet prie kalėdinės pasakos sukūrimo mamai labiausiai talkino sūnus Arlandas.

Pasak Stepono Lukoševičiaus, praėjusieji metai buvo neblogi, tai kodėl juos palydint nepasidžiaugus. Šeimos galvą rajono žemdirbių šventėje apdovanojo padėkos raštu Žemės ūkio rūmų vadovas Andriejus Stančikas, kiek vėliau „Angelų vakare“ Žemaitės dramos teatre Valerijai ir Steponui įteikta „Gausiausios šeimos“ nominacija.

Penketą vaikų išauginę ūkininkai džiaugiasi, kad trejetas atžalų pasuko jų pėdomis: be Sonatos, ūkininkauja broliai Gedas ir Tadas. Pirmasis jaunasis ūkininkas plėtoja gyvulininkystę, o antrasis – augalininkystę. Beje, Gedas pernai rajono ūkininkų šventėje apdovanotas Ūkininkų sąjungos padėkos raštu už sėkmingą dalyvavimą rajono artojų varžytuvėse.

Netruks atskubėti pavasaris, paukščiai suklegės Lukoševičių sodyboje, Kalnėnų kaime. Vėl darbšti šeimyna plūsės laukuose. Taip ir suksis darbų, rūpesčių, džiaugsmų ir švenčių 2015-ųjų metų ratas...

Valerija ir Steponas Lukoševičiai prie Kalėdų senio vežimo su dovanomis.

